

ΑΠΟ ΤΟΤΕ, που μαζί με τις αποσκευές των ατομικών και ταυτοτικών μου αναγκών πάτησα το πόδι μου στη φιλόξενη και πλουσιοπράσινη Αυστραλία, είμαι ένας Κοινοτικός Άνθρωπος. Διότι ο Κοινοτικός Θεσμός μου αναπλήρωσε τις χαμένες μου σχέσεις. Μιλούσα τη γλώσσα μου, με τις εκκλησίες της εκπλήρωνα τα θρησκευτικά μου καθήκοντα, διατηρούσα τα ήθη και τα έθιμά μου και γενικά ζούσα με όλα εκείνα τα φανερόματα και τις κοινές ευαισθησίες που η Μητέρα Πατρίδα μου στέρησε όταν με ανάγκασε να πάρω των οματιών μου για την μακρυνή Αυστραλία. Κανείς δεν μπορεί να αμφισβητήσει τον Ιστορικό και πρωτοποριακό ρόλο της Κοινότητας σε όλους τους τομείς δραστηριοτήτων, όπως ίδρυση των πρώτων Εκκλησιών, Σχολείων, Παιδικών Σταθμών, Κοινωνικής Πρόνοιας, Ελληνικού Φεστιβάλ, Γηροκομείου, Λέσχης, αγώνες για τη διατήρηση της Ελληνικής Ταυτότητας και γενικά διατηρούσε την ελπίδα για τη διαίωσιση της Ελληνικότητάς μας. Πως μου ήρθαν όμως όλα αυτά τα φωτερά της παλιάς μου Αγάπης, που τα τελευταία χρόνια με κοιτάζει λοξά;

Ο ΛΟΓΟΣ για τα δημοσιεύματα που είδαν το φως της δημοσιότητας και σε ελληνικό Τύπο της Πατρίδας μας σχετικά με τις Εκκλησίες της Κοινότητας και την δήθεν «ανάγκη» να υπαχθούν αυτές στους Παλαιοημερολογίτες. Έγκυρη πηγή μας πληροφορήθηκε ότι κάποιοι παράγοντες της Κοινότητας που έχουν και μια

Γράφει η Δέσποινα Μπαχά

σακκούλα με «πρόξυς» προσπάθησαν να «σπρώξουν» την Κοινότητα προς τους Παλαιοημερολογίτες, ισχυριζόμενοι ότι «έτσι λύνεται το Εκκλησιαστικό πρόβλημα που ταλανίζει τον Οργανισμό μας για μισό περίπου αιώνα». Δεν μας ξενίζει το γεγονός, γιατί καθώς μου έλεγε Θεολόγος Νε-

στά στο οικονομικό συμφέρον. Ω τλήμων αρετή!

ΣΗΜΕΡΑ, όπως μου έλεγε τώρα Παλαιοημερολογίτης Θεολόγος, η Εκκλησία των Γνησίων Ορθοδόξων Χριστιανών, κατάφερε να έχει δέκα Εκκλησίες στην Αυστραλία. Με την

Κουβέντες... για «Βλήτα»

ημερολογίτης η Εκκλησία των Παλαιοημερολογιτών είναι ισόνομη και ισότιμη με την εκκλησία των Νεοημερολογιτών. Διαφορά, μου έλεγε, δόγματος και πίστης μεταξύ των δυο εκκλησιών δεν υπάρχει. Το Σύμβολο της Πίστεως είναι το ίδιο. Η μόνη διαφορά που υπάρχει είναι στο εορτολόγιο, αλλά και αυτό ξεπεράστηκε γιατί καθώς μου είπε παράγοντας της Κοινότητας θα κάνουν δυο λειτουργίες και με το Παλαιό και με το Νέο Ημερολόγιο. Δηλαδή οι συγκεκριμένοι παλαιοημερολογίτες μοιάζουν σαν τους χαμαιλέοντες που αλλάζουν χρώμα ανάλογα με το περιβάλλον. Και στην προκειμένη περίπτωση το πιστεύω τους μοιάζει μηδαμινό μπρο-

προσχώρηση και των Εκκλησιών των Κοινοτήτων Σύνδει και Αδελαΐδας θα γίνει η Εκκλησία που θέλει ο Ελληνισμός της 5ης Ηπείρου: «Της Αγάπης, της συγχώρησης, του Δωρεάν Λάβετε δωρεάν δώτε και με δωρεάν όλα τα Μυστήρια. Εκκλησία που δεν θα φροντίζει για να θησαυρίζει και να αναγατίζει τα εκατομμύρια δολάρια, αλλά θα Διακονεί το Λόγο του φτωχού και ταπεινού Χριστού». Γι' αυτό, όπως μου έλεγε ο Παλαιοημερολογίτης Θεολόγος, η Διοίκηση των Κοινοτήτων οφείλει να πει στον Ελληνισμό τα πράγματα με το πραγματικό της όνομα και να δώσει λύση στο σοβαρό αυτό πρόβλημα που ταλανίζει την Παροικία για δεκαετίες.

Και τότε μόνο, μου έλεγε, οι έξυπνοι της Ιεροσύνης θα παύσουν να εκμεταλλεύονται για τα δικά τους συμφέροντα την Θεοσέβεια του κοσμάκη.

ΒΕΒΑΙΑ κανείς δεν αμφισβητεί την ηθική της πρώτης χριστιανικής περιόδου που σήμερα έκφραστής της είναι η Εκκλησία των Γνησίων Ορθοδόξων Χριστιανών. Αλλά πως γίνεται τώρα, για τις Εκκλησίες των Κοινοτήτων, να δέχονται να ακολουθούν ταυτόχρονα με το Παλαιό και το Εορτολόγιο των Νεοημερολογιτών το οποίον μέχρι σήμερα απεκήρυτταν μετά βδελυγμίας; Μήπως το ρίσκο του αναθέματος για το εορτολόγιο των Νεοημερολογιτών φαντάζει μηδαμινό μπροστά στο επιδιωκόμενο όφελος; Δωρεάν Λάβετε, δωρεάν οι γάμοι, δωρεάν οι βαπτίσεις, δωρεάν, δωρεάν, δωρεάν... μήπως πρέπει «να φοβάσαι τους Έλληνες όταν σου προσφέρουν δώρα»; Και γιατί αφού όλα είναι δωρεάν μπροστά στο δωρεάν «δούναι» θέτουν και ένα «λαβείν»; Και μήπως η σημερινή Διοίκηση των Κοινοτήτων στην προσπάθειά της να λύσει το Εκκλησιαστικό μέσω της Μεσαιωνικής αντίληψης των Παλαιοημερολογιτών καεί μέσα στην «Καιομένην Βάτον»; Ας ελπίσουμε ότι η Ιστορική μας Κοινότητα θα βγει αλώβητη μέσα από τις Αναθυμιάσεις και τις φλόγες μιας Καντιώτικης αντίληψης και θα βρει το δρόμο της που οδηγεί στη ΣΥΜΦΙΛΙΩΣΗ, γιατί ΜΟΝΟ αυτή θα φέρει την ΠΡΟΟΔΟ και ΑΝΑΠΤΥΞΗ που τόσο ανάγκη έχει η Παροικία μας. Τα άλλα είναι κουβέντες για... «Βλήτα».

Έκκληση της Υπ. πολιτισμού στην Βρετανική κυβέρνηση για την επιστροφή των Γλυπτών

Πριν μερικούς μήνες η υπουργός πολιτισμού κα. Virginia Judge έκανε ιδιαίτερη αναφορά στα γλυπτά του Παρθενώνα στα πλαίσια του Ελληνικού Φεστιβάλ του Σίδνεϋ, και πιστή στην υπόσχεση που έδωσε τότε, έκανε μια ιδιαίτερα συγκινητική και εντυπωσιακή ομιλία στη βουλή της Νέας Νότιας Ουαλίας, την περασμένη εβδομάδα παρουσία του προέδρου της διεθνούς επιτροπής για την επιστροφή τους, κ. David Hill. «Παρακολουθώ την υπόθεση των μαρμάρων του Παρθενώνα αρκετά χρόνια τώρα, και όφειλα να ανταποκριθώ όχι μόνο στα δικά μου πολιτικά και πολιτιστικά πιστεύω αλλά και στις πολιτιστικές ανησυχίες και ευαισθησίες των ΕλληνοΑυστραλών συμπολιτών μου. Πολλοί κάτοικοι ελληνικής καταγωγής στην βουλευτική μου έδρα Strathfield, με πλησίασαν και ζήτησαν να αναφερθώ στο θέμα καθώς ένοιωθαν ότι δεν υπάρχει αρκετή κινητικότητα σε πολιτικό επίπεδο για την επιστροφή τους» είπε η κυρία Judge. Παρών στο ακροατήριο της

Η υπουργός πολιτισμού κα. Virginia Judge

βουλής ήταν και ο κ. David Hill, πρόεδρος της διεθνούς επιτροπής για την επιστροφή των γλυπτών του Παρθενώνα, ο οποίος δήλωσε εντυπωσιασμένος με τον λόγο της υπουργού.

«Η ομιλία της υπουργού ήταν εντυπωσιακή, και διέφερε σημαντικά από άλλες ομιλίες καθώς, πέρα από τα γνωστά επιχειρήματα, κάλεσε το Βρετανικό Μουσείο να θυμηθεί 'τί εστί μουσείο' και ποιές είναι οι ευθύνες ενός μουσείου απέναντι στο λαό»

Με την λήξη της ομιλίας ο κ.

David Hill συνεχάρη την υπουργό και ζήτησε την άδεια για χρήση της ομιλίας της από την Επιτροπή του.

Απόσματα από την ομιλία- «Ο Παρθενώνας, ένα από τα σημαντικότερα έργα αρχιτεκτονικής, χτίστηκε προς τιμή της θεάς Αθηνάς από έναν λαό, μιας πόλης, που 2,500 χρόνια αργότερα ακόμα έχει το όνομα της – πρόκειται για ιστορική συνέχεια που λίγοι λαοί στον κόσμο μπορούν να επικαλεστούν!»

«Ο λόγος Ελγιν πούλησε τα γλυπτά στο Βρετανικό μουσείο όταν χρεοκόπησε. Η πώληση δε, ήταν παράνομη και άκυρη καθώς δεν πήρε ποτέ άδεια [από τον ελληνικό λαό]

για την αφαίρεσή τους. Η άδεια που πήρε, ήταν από τους Τούρκους, οι οποίοι ήταν κατοχική δύναμη!

«Αν συμφωνούμε λοιπόν με των Κώδικα Ηθικής του Διεθνούς Συμβουλίου Μουσείων, τότε η κατοχή πολιτιστικών αντικειμένων από συμφωνίες με κατοχικές δυνάμεις, είναι παράνομη και ανήθικη!

«Σήμερα λοιπόν, καλώ το Βρετανικό Μουσείο να συμπεριφερθεί ως μουσείο, σύγχρονο μουσείο, και όχι σαν μια αποικιοκρατική δύναμη που δεν θέλει να αποχωριστεί κάποιο πολύτιμο έπαθλο!

«Δεν ζητώ από το Βρετανικό Μουσείο να επιστρέψει κάποιο αγγείο, ή κάποιο ά-

γαλμα που του λείπει κάποιο πόδι. Ζητώ από το Βρετανικό Μουσείο να επιστρέψει πίσω [στην Ελλάδα] τον μισό τον Παρθενώνα, προκειμένου να ενσωματωθεί με το υπόλοιπο του εαυτού του.

«Αλλιώς είναι σαν να έχουμε τη Μόνα Λίζα στο Λούβρο του Παρισιού, και το χαμόγελο της στην Εθνική Πινακοθήκη του Λονδίνου.

Η υπουργός τέλειωσε την ομιλία της με ποίημα του περίφημου φιλέλληνα Λόρδο Βύρωνα, στο οποίο κατακρίνεται η βαρβαρότητα του Ελγιν.

Με αφορμή την ομιλία της κα. Virginia Judge, η βουλευτής Barbara Perry, σηκώθηκε στη Βουλή και έκανε ιδιαίτερη αναφορά στην πρωτοβουλία της υπουργού να θέσει το θέμα, και την συνεχάρη που ανταποκρίθηκε στις εκκλήσεις των κατοίκων της έδρας της και πρόσθεσε ότι εύχεται «η ομιλία να φτάσει στην Βρεταννία!»

Η πλήρης ομιλία βρίσκεται στο: <http://www.parliament.nsw.gov.au/Prod/parlment/hansart.nsf/V3Key/LA20100624048>